

hans Undervisning ved Universitetet, og efter Westergaards Død i 1878 var han en af Ansøgerne til det ledige Professorat, uden at han dog, trods sin ubestridte Dygtighed, kom i Betragtning ved Besættelsen af Professoratet, der blev overdraget til den ældre Professor Fausbøll. Først da denne i Fjor paa Grund af Alder trak sig tilbage, opnaaede Professor Sørensen sit Livsmaal, Professoratet i indisk-østerlandsk Filologi, hvortil han medbragte saa udmærkede Kvalifikationer, og til hvilket Embede han indstilledes uden Konkurrence. I den lange Aarrække siden 1878, da Professor Sørensen opgav sin Adjunktstilling ved Herlufsholm lærde Skole og Opdragelsesanstalt for sine videnskabelige Studiers Skyld, og indtil han i 1902 blev Professor, var han, for at skaffe det nødvendige Udkomme til sig og sin store Familie, henvist til en opslidende Lærervirksomhed. Al den Tid, han kunde faa tilovers fra denne Gerning, anvendte han paa sine videnskabelige Studier, særlig paa en Indeks til det indiske Heltedigt Mahabharata, paa hvilken han havde arbejdet i over 20 Aar, og som imødesaas med den største Interesse og Forventning af Orientalister baade herhjemme og i Udlandet. At en saa anstrengende Virksomhed som den, Professor Sørensen i en lang Aarrække udfoldede, maatte nedbryde hans Helbred, er indlysende, og dette var da ogsaa svækket, da han overtog Professorembedet i indisk-østerlandsk Filologi. Han blev efter kort Tids Forløb angreben af en Nyresygdom, og den 8. December f. A. afgik han ved Døden.

At Professor Sørensen ikke har evnet i tilstrækkeligt Omfang at sikre sin efterladte Familie i økonomisk Henseende vil forstaaes, og hans Enke er nu meget vanskeligt stillet, idet hun endnu har 7 Børn, hvis Opdragelse ikke er tilendebragt. Hendes Indtægter ville i alt udgøre 1,020 Kr., nemlig Pension 360 Kr., af Professorernes Enkekasse 400 Kr., Overlevelserente 260 Kr. Hertil kommer 100 Kr. aarlig for hvert af 5 Børn, dog kun til deres fyldte 18de Aar, hvilket Tidspunkt vil indtræde henholdsvis i 1903, 1905, 1907, 1911 og 1913.

Det foreliggende Andragende er paa det bedste anbefalet af Universitetets Rektor, Professor Høffding, og af Professor Vilh. Thomsen. Ministeriet maa ogsaa for sit Vedkommende efter det oplyste finde det naturligt at imødekomme Enkefru Sørensens Andragende, saaledes at hun opnaar en Pension, der vil staa i et nogenlunde passende Forhold til, hvad Professor Sørensens anerkendte videnskabelige Dygtighed og hans Alder under andre Forhold vilde have givet ham berettiget Haab om. Idet man bemærker, at Understøttelsen formentlig passende kan sættes til 500 Kr. aarlig, skal man anmode det ærede Udvalg om til 3die Behandling i Folketinget af Forslaget til Finanslov for Finansaaret 1903—04 at ville fremsætte følgende Ændringsforslag som stillet af dette Ministerium:

Til § 21 I. C. Ministeriets Understøttelseskasse. 2. Midlertidige Tillæg.
Beløbet forhøjes med..... 500 Kr.

J. C. CHRISTENSEN.

Stemann.

Til Folketingets Finansudvalg.

Ministeriet for Kirke- og Undervisningsvæsenet. København, den 22. Januar 1903.

I et med Anbefaling fra Bestyrelsen for det kgl. Teater og Kapel hertil indsendt Andragende har Enken efter Forsalsbetjent ved det kgl. Teater J. P. Petersen anholdt om, at der maa blive tillagt hende en aarlig Understøttelse af Statskassen.

Forsalsbetjent Petersen, der afgik ved Døden den 11. Oktober f. A., havde været ansat ved det kgl. Teater i 29 Aar. Han oppebar en aarlig Lønning af 1,000 Kr. I Maanederne Juni—September havde han tillige en Ansættelse som Betjent ved Nationalmuseet, i hvilken Stilling han oppebar et aarligt Honorar af ca. 120 Kr. Enken har to Døtre at forsørge, og hendes Indtægt bestaar i Overudvalgenes Betænkninger m. m.